

Rapporter från fältet – YSDH-dagarna i Uppsala. 4 oktober 2013. Helena Österholm, Örebro.

Helena berättade om Rällsögårdens (SIS LVM-hem) döv- och hörselskadeprojekt mellan åren 2010-2012. Projektet startades upp på initiativ av Kerstin Möller, forskare vid Universitetssjukhuset i Örebro.

Rällsögården ligger norr om Örebro och har 27 platser, arbetar utifrån ett kognitivt och motiverande förhållningssätt.

Bakgrunden till projektet var att via uppdrag från SIS se över LVU och LVM-vård för döva och hörselskadade i landet. 124 personer rapporterades in och det var alkohol som fanns vara den primära drogen. 24 % uppgavs ha ytterligare funktionsnedsättningar, t.ex. ADHD, psykiatriska diagnoser och dövblindhet. Gruppen anses också vara grovt underrapporterad och mörkertalet stort.

Syftet med projektet var att inom SIS bygga upp kompetens för att vårda och behandla döva och hörselskadade personer med missbruk.

Resultatet av projektet blev att gruppen döva och hörselskadade har särskilda behov avseende behandling och att det inte fanns tillräckliga förutsättningar för att möta behoven. Såväl öppen- som slutenvård saknas för gruppen.

Målet var att utbilda personal för att ge en god vård samt att anskaffa de tekniska hjälpmedel som behövdes. Anpassning av lokalerna var ytterligare en aspekt i projektet. SIS skulle också erhålla information om döva och hörselskadade lämpligen kan vårdas på Rällsögården.

Hur gick det? Det var ett stort intresse bland personalen för att arbeta med dessa frågor. Under projekttiden vårdades två döva och tre hörselskadade klienter på Rällsögården. De klienter som fanns ha en hörselskadade blev diagnostiserade först på Rällsögården. Efter projektet finns en döv klient på Rällsögården.

Erfarenheterna som kom ur projektet var att de döva klienterna kände sig isolerade på behandlingshemmet. Att vistas på ett behandlingshem om man känner sig isolerad och utanför kan vara en mycket jobbig upplevelse. Det har varit svårt att nå ut till bägge målgrupperna och man gissar att projektet inte fått tillräcklig spridning. Ytterligare en erfarenhet är att en hörselskada inte alltid upptäcks, ens på ett behandlingshem.